

Bosbouwopleidingen gaan samen het bos in

06/12/2011

MOENGO - “Wat mij het meest gaat bijblijven? Die muskieten waarschijnlijk”, weet student Anne van hogeschool Larenstein nu al. Haar medestudenten vullen haar toch wel aan met “leerrijke periode” en “de leuke samenwerking”.

Twintig studenten ‘Tropische bosbouw’ van hogeschool Larenstein en tien studenten bosproductie van het Natin werken twee weken in de omgeving van Moengo aan een gezamenlijke praktische opdracht: het opstellen van een bosbeheerplan. Dat is een alomvattend bestemmingsplan voor een bosareaal. Na het in kaart brengen van het gebied, worden met interviews de sociaal-economische omstandigheden geïnventariseerd.

Na het veldwerk laten de studenten zich de Surinaamse maaltijden goed smaken.-.

Met de gegevens wordt een beheerplan opgesteld, met adviezen hoe er economische winst is te halen uit bosproducten zoals hout en bosbijproducten (bijv. aardvruchten en groenten) en bosdegradatie tegen te gaan. “Ons doel is om een duurzaam plan op te stellen, waarbij het economisch gewin niet ten koste mag gaan van de natuur”, aldus de studenten. De bewoners van het gebied worden geconsulteerd en moeten uiteindelijk volledig met het plan instemmen om het tot een succes te maken.

Geen snoeprisje

De studenten werken op twee verschillende locaties, maar komen dagelijks terug op hun logeerplek Abadoekondre om de informatie van het veld te verwerken, tot tien uur 's avonds. Van een snoeprisje is dus geen sprake. Vorig jaar kwam al een groep studenten vanuit Nederland. Ze zouden een bosbeheerplan opstellen voor de omgeving van Snesikondre, maar dat ging niet door. Een week vóór hun aankomst vond het dramatische goudzoekersongeluk,

met zeven doden, plaats. De groep studenten week toen uit naar Ovia Holo. Er werd een beheersplan opgesteld, waarvan delen zijn uitgevoerd en commerciële winst heeft opgeleverd. Dit jaar zou er dan een beheerplan worden opgesteld voor het dorp Ricanau Mofo en omgeving. Omdat de groep studenten groter is, is de groep opgesplitst, en is een aantal studenten opnieuw naar Ovia Holo om daar een nieuw beheersplan op te stellen. Ovia Holo en Ricanau Mofo zijn totaal verschillend, vertelt Natin-er Martin. De een is zwampbos met muskieten, de ander savanne met grasluizen. Ook de mensen zijn anders: In Ricanau is de bevolking zich bewust van haar economisch handelen. Er wordt al landbouw bedreven om te verhandelen. “We stellen in het beheerplan voor om de aanleg van nieuwe kostgrondjes te structuren en het nog bestaande bos te sparen.”

In Ovia Holo is er minder economische structuur. We bieden ook ideeën aan om verder te kijken dan ze gewend zijn: het zoeken naar nieuwe markten voor andere houtsoorten en andere landbouwgewassen.

De studenten worden begeleid door de docenten Caroline Verwey van het Natin en Jaap de Vletter van Larenstein. De Vletter is geen onbekende in het gebied. Begin jaren tachtig werkte hij negen jaar voor 's Lands Bos Beheer (LBB) en deed zo kennis op van het gebied, van natuur en cultuur. “De samenwerking verloopt goed”, vinden de studenten, “maar in onze schaarse vrije tijd en tijdens het eten zie je toch dat mensen naar hun eigen groep trekken.” We leren veel van elkaar. De Natin-ers nemen gretig de theorie op van de Larensteiners: het omgaan met een gps en het formuleren van vragen voor interviews. De Larensteiners kunnen daarentegen weer veel leren van de praktische vaardigheden en de vegetatiekennis van de Natin-ers. De studenten zijn niet voor het eerst op het veld. De Larensteiners hadden al een internationale stage gedaan. De Natin-ers hebben vorig jaar praktische veldwerk gedaan.

Doortrekken

Omdat het project niet geheel in het lesprogramma van het Natin is ingepast, konden de Natin-scholieren tot gisteren deelnemen, terwijl de Larensteiners nog twee weken doortrekken. De docenten willen de praktische opdracht graag verduurzamen en jaarlijks laten terugkeren. “We denken er eventueel over na om de theoretische voorbereidingsweken ook voor Surinaamse studenten in Nederland te laten plaatsvinden.”

De studenten zijn zich ervan bewust dat ze in enkele weken tijd geen volledig bosbeheerplan kunnen opstellen voor de twee dorpen. We hebben niet de illusie dat het plan rond is en volledig geaccepteerd en uitgevoerd wordt door de gemeenschappen. Maar het is een goede eerste stap. Het dorp krijgt een idee hoe het gezamenlijk gestructureerd meer kan verdienen en het bos duurzaam te exploiteren en rooibouw tegen te gaan.-.